

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 2002

N:o 496—503

SISÄLLYS

N:o		Sivu
496	Laki euromääräisten maksujen pyöristämisestä annetun lain 1 §:n muuttamisesta	3127
497	Laki tupakkaverosta annetun lain muuttamisesta	3128
498	Laki toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta	3129
499	Laki henkilöstörahasolain muuttamisesta	3136
500	Laki merenkulkijoiden työaikaa ja alusten miehitystä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	3139
501	Tasavallan presidentin asetus Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön voimaansaattamisesta sekä perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta annetun lain voimaantulosta	3140
502	Valtioneuvoston asetus maakaasuasetuksen 10 §:n 1 momentin kumoamisesta	3141
503	Valtioneuvoston asetus liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottorien pakokaasu- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	3142

N:o 496

Laki

euromääräisten maksujen pyöristämisestä annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan euromääräisten maksujen pyöristämisestä 27 päivänä lokakuuta 2000 annetun lain (890/2000) 1 §:n 3 momentti seuraavasti:

1 §

Maksu voidaan pyöristää 1 momentissa säädetyllä tavalla myös velottaessa sitä kirjallisesti tai kirjattaessa se maksamisen sijasta

velaksi taikka maksettaessa se pankki- tai muulla maksukortilla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 29/2002
TaVM 11/2002
EV 73/2002

N:o 497

L a k i**tupakkaverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tupakkaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1470/1994) 3 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta sekä
lisätään 10 §:ään uusi 3 kohta seuraavasti:

3 §

Sikareilla ja pikkusikareilla tarkoitetaan tupakkakääröjä, joita voi polttaa sellaisenaan ja

3) joiden täyteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka kattaa koko tuotteen, tapauksen mukaan suodatin poikkeuksena sikarit, joissa on filtteri, sekä käärelehti mukaan luettuina, jotka molemmat valmistetaan rekonstruoidusta tupakasta, jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 1,2 grammaa ja jos peitelehti on kierretty vähintään 30 asteen terävään kulmaan sikarin pituusakseliin nähden;

4) joiden täyteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka on valmistettu rekonstruoidusta tupakasta ja kattaa koko tuotteen,

tapauksen mukaan suodatin mukaan luettuna poikkeuksena sikarit, joissa on filtteri, jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 2,3 grammaa ja jos ympärysmitta vähintään kolmannekselta pituutta on vähintään 34 millimetriä.

10 §

Sen lisäksi, mitä valmisteverotuslaissa säädetään, verottomia ovat:

3) 7 §:ssä tarkoitetut tupakkatuotteet, jotka valtuutettu varastonpitäjä toimittaa muualla Euroopan yhteisön alueella kuin Suomessa kulutettaviksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 31/2002
 VaVM 5/2002
 EV 68/2002

Neuvoston direktiivi 2002/10/EY; EYVL N:o L 46, 12.2.2002, s. 26

N:o 498

Laki**toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (693/1976) 2 §:n 3, 3 a, 7 ja 8 kohta, 5—7 ja 11 §, 14 §:n 1 ja 2 momentti, 14 §:n 4 momentin suomenkielinen sanamuoto, 14 §:n 5 momentti, 17 ja 18 §, 20 §:n 1 momentti, 21 §:n 1 ja 5 momentti, 8 luvun otsikko, 25, 28 ja 30 a § sekä 31 §:n 1—3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 3, 7 ja 8 kohta ja 25 § laissa 953/1992, 2 §:n 3 a kohta ja 31 §:n 1 ja 2 momentti laissa 765/1994, 5 § osaksi laissa 487/1999, 6 § mainituissa laeissa 953/1992 ja 487/1999, 7 §, 14 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 17 §, 20 §:n 1 momentti, 28 ja 30 a § ja 31 §:n 3 momentti mainituissa laeissa 487/1999, 14 §:n 4 momentti laissa 693/2001, 18 § laissa 1148/1994 ja 21 §:n 1 ja 5 momentti laissa 1541/2001, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 953/1992, 765/1994 ja 487/1999, uusi 9 kohta sekä lakiin uusi 6 a, 6 b, 6 c ja 7 a § seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

3) *tupakkatuotteella* tupakasta kokonaan tai osittain valmistettuja, poltettavaksi, sieraimiin vedettäväksi, imeskeltäväksi tai pureskeltäväksi tarkoitettuja tuotteita, riippumatta siitä, onko tupakka geneettisesti muunnettua vai ei;

3 a) *suussa käytettäväksi tarkoitettulla tupakalla* kaikkia suussa käytettäväksi tarkoitettuja, kokonaan tai osittain tupakasta valmistettuja tuotteita, jauheena tai pieninä paloina tai jonakin näiden muotojen yhdistelmänä, varsinkin annospusseissa tai huokoisissa pusseissa tarjottavia, tai elintarvikkeita muistuttavassa muodossa olevia tuotteita, lukuun ottamatta poltettavaksi tai pureskeltäväksi tarkoitettuja tuotteita;

7) *tervalla* raakaa, vedetöntä ja nikotiinitonta tupakansavun tiivistymää;

8) *nikotiinilla* nikotiinialkaloideja; sekä

9) *ainesosalla* kaikkia tupakkatuotteen valmistuksessa käytettäviä aineita tai muita ainesosia, mukaan luettuna paperi, suodatin, musteet ja liimat, joita on valmiissa tuotteessa joko sellaisenaan tai muuttuneessa muodossa, lukuunottamatta tupakkakasvin lehteä ja sen muita luonnollisia tai käsittelemättömiä osia.

3 luku

Koostumus ja laadunvalvonta

5 §

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää niistä terveysvaaroja tai -haittoja aiheuttavista aineista, joita tupakkatuote tai tupakointivä-

HE 40/2002
StVM 6/2002
EV 37/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/37/EY (301L0037); EYVL N:o L 194, 18.7.2001, s. 26

line ei saa sisältää ja joita tupakkatuotetta poltettaessa ei saa syntyä.

Muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen tupakkatuotteen sisältämien tai sitä poltettaessa syntyvien terveysvaaroja tai -haittoja aiheuttavien aineiden enimmäismääristä säädetään sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella sen mukaan kuin Euroopan yhteisön säädösten täytäntöönpano edellyttää.

6 §

Tupakkatuotteen ja tupakointivälineen valmistaja tai maahantuoja vastaa elinkeinotoiminnassa myyntiin tai muuhun luovuttamiseen tarkoitetun tupakkatuotteen sisältämien 5 §:ssä tarkoitettujen aineiden pitoisuuksien tutkimisesta, pakkausmerkintöjen paikkansapitävyyden varmistamisesta ja niihin liittyvästä laadunvalvonnasta.

Savukkeen valmistajan tai maahantuojan on huolehdittava, että savukkeesta poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät on mitattu ja pakkauksissa olevien tervaa ja nikotiinia koskevien merkintöjen paikkansapitävyys on varmistettu ennen tuotteen luovuttamista vähittäismyyntiin. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset mittauksissa ja varmistamisessa käytettävistä menetelmistä.

6 a §

Testauslaboratorion, joka suorittaa 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja mittauksia tai varmistaa ne, on oltava Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen hyväksymä ja valvoma. Tuotevalvontakeskus pitää luetteloa hyväksytyistä laboratorioista.

Testauslaboratorion hyväksymistä koskeva hakemus on toimitettava Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle. Tuotevalvontakeskus hyväksyy laboratorion, jos laboratorio esittää hakemuksensa liitteenä todistuksen siitä, että Mittatekniikan keskus on todennut, että laboratorio täyttää kansainväliset vaatimukset testauslaboratorioiden pätevyydelle ja että sen pätevyysalueeseen kuuluvat 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja testausmenetelmät.

Testauslaboratorioksi voidaan hyväksyä vain viranomainen. Tupakkatuotteen maahantuojan tai valmistajan yhteydessä toimiva

testauslaboratorio voidaan kuitenkin hyväksyä suorittamaan omien tuotteidensa mittaukset tai varmistamisen.

Testauslaboratorio katsotaan ilman eri päätöstä hyväksytyksi, jos testauslaboratorio, tupakkatuotteen valmistaja tai maahantuoja toimittaa Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle todistuksen siitä, että toisen jäsenvaltion viranomainen on hyväksynyt testauslaboratorion, ja ilmoittaa ne perusteet, joilla laboratorio ja käytetyt testausmenetelmät on hyväksytty.

6 b §

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi keskeyttää laboratorion toiminnan määräajaksi tai peruuttaa laboratorion hyväksymisen, jos

1) Mittatekniikan keskus toteaa, ettei testauslaboratorio täytä sen pätevyydelle tai testausmenetelmien pätevyydelle asetettuja vaatimuksia; tai

2) jos tuotevalvontakeskus on saanut toisen jäsenvaltion viranomaiselta tai muulta taholta perustellun tiedon siitä, etteivät testauslaboratorio tai testausmenetelmät täytä hyväksymiselle tai pätevyydelle asetettuja vaatimuksia, tai ettei laboratorion ilmoittamia mittauksia voida pitää luotettavina.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi keskeyttää laboratorion toiminnan määräajaksi myös, jos sillä on perusteltu syy epäillä testauslaboratoriota koskevien tietojen oikeellisuutta tai testauslaboratorion toiminnan oikeellisuutta.

Testauslaboratorion on ilmoitettava hyväksymisen edellytyksiä koskevista muutoksista Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle.

Tarkemmat säännökset testauslaboratorioista ja niiden hyväksymisestä, hyväksymisen edellytyksenä olevasta akkreditointimenettelystä, valvonnan toteuttamisesta sekä Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle ja Euroopan komissiolle tehtävistä ilmoituksista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

6 c §

Tupakkatuotteen valmistajan tai maahantuojan tulee kerran vuodessa toimittaa Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle:

1) luettelo, jossa ilmoitetaan elinkeinotoiminnassa myytävänä olevien savukkeista poltettaessa syntyvät tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät ja tiedot mittaukset ja varmistamisen suorittaneesta testauslaboratoriosta; sekä

2) tuotemerkki- ja tyyppikohtainen ainesosaluettelo kunkin tupakkatuotteen kaikkien sen valmistamisessa käytetyistä ainesosista ja niiden määristä.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset luetteloiden rakenteesta, luetteloihin liitettäviä ainesosia koskevista selvityksistä, toksikologisista ja muista tiedoista sekä luetteloiden toimittamisesta Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle ja Euroopan komissiolle.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus huolehtii siitä, että 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista tiedotetaan kuluttajille.

7 §

Tupakkatuotteita saa elinkeinotoiminnassa myydä tai muutoin luovuttaa vain tämän ja 7 a §:n 1 momentin mukaisissa vähittäismyyntipakkauksissa. Sikareita voidaan kuitenkin myydä irrallisina. Irrallisena myytävän sikarin on oltava asianmukaisilla merkinnöillä varustettu.

Tupakkatuotteen valmistajan tai maahantuojan on ennen tupakkatuotteen elinkeinotoiminnassa tapahtuvaa myyntiä tai muuta luovuttamista merkittävä suomeksi ja ruotsiksi tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkaukseen:

1) varoitukset tupakan aiheuttamista terveyshaitoista;

2) savukkeesta poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät; sekä

3) tuotteen tunnistamista ja jäljittämistä varten tarvittavat tiedot.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen merkintöjen pinta-alasta, sijainnista, tekstistä, kuvista, vuorottelemisesta, kehystämisestä ja muusta määrittelystä.

Tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkaukseen tulevista valmisteverotukseen liittyvistä merkinnöistä on voimassa, mitä niistä erikseen säädetään.

Tämän pykälän 2 momentin säännös suomen ja ruotsin kielen käyttämisestä merkinnöissä ei koske maasta vietävää tupakkatuotetta tai tupakointivälinettä ja tupakkatuotteiden tai tupakointivälineiden myyntiä ammattimaisessa kansainvälisessä liikenteessä olevassa vesi- tai ilma-aluksessa myytäväksi taikka niiden myyntiä tällaisessa aluksessa tai lentoasemalla sijaitsevassa verottomien tavaroiden myymälässä.

7 a §

Sellaisia ilmaisia, nimityksiä, tavaramerkkejä ja kuvallisia tai muita merkkejä, jotka luovat vaikutelman, että kyseinen tupakkatuote on vähemmän haitallinen kuin muut, ei saa käyttää tupakkatuotteiden pakkauksissa.

Mitä 1 momentissa säädetään tupakkatuotteiden pakkauksista, koskee myös tuotteiden esillepanoa myyntipaikoissa sekä 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua tuotetietoa.

11 §

Tupakkatuotetta ja tupakointivälinettä saa myydä automaattisesta myyntilaitteesta vain, jos myynti laitteesta tapahtuu valvonnan alaisena. Automaattinen myyntilaitte on sijoitettava siten, että sen käyttöä voidaan jatkuvasti seurata.

Automaattisen myyntilaitteen sijoittamisesta ja käytön valvonnasta vastaa automaattisen myyntilaitteen sijoittamispaikan omistaja, haltija, vastaava hoitaja tai tähän tehtävään nimetty työntekijä.

14 §

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen yleinen johto ja ohjaus kuuluu sosiaali- ja terveysministeriölle ja valvonta ja sen ohjaus Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus ohjaa lääninhallituksia niille tämän lain perusteella kuuluvien tehtävien hoitamisessa. Tuotevalvontakeskus valvoo tupakkatuotteiden koostumusta, laadunvalvontaa, testauslaboratorioita sekä myyntiä ja mainontaa koskevien 5—9 §:n säännösten noudattamista. Tuotevalvontakeskukselle kuuluva testauslaboratorioiden pätevyyden ja testausmenetelmien pätevyyden valvonta tapahtuu Mittatekniikan keskuksen avustuksella. Mittatek-

niikan keskuksella on tässä avustustehtävässä valvontaviranomaiselle 28 §:ssä säädetty oikeudet.

— — — — —
Kunta valvoo alueellaan tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista. Kunnan alueella tämän lain mukaisista tehtävistä huolehtii kunnan määräämä toimielin. Kunnanvaltuusto voi päättää, että toimielin voi siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle. Kunta voi sopia toisen kunnan tai kuntayhtymän kanssa, että kunnalle tai sen viranomaiselle tässä laissa säädetty tehtävä annetaan virkavastuulla toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijan hoidettavaksi. Kuntayhtymä voi tehdä toisen kuntayhtymän kanssa edellä tarkoitetun sopimuksen, jos siihen on kuntayhtymän jäsenkuntien suostumus. Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (733/1992), jollei lailla toisin säädetä.

Jollei tässä laissa säädetä toisin, tupakoinnin kieltämistä ja sen rajoittamista koskevien 12 §:n 5 ja 6 kohdan ja 13 §:n 3 momentin säännösten noudattamista työyhteisössä valvovat työsuojeluviranomaiset siten kuin siitä säädetään työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetussa laissa (131/1973).

17 §

Kunnan tulee omasta aloitteestaan ja tehtyjen ilmoitusten perusteella suorittaa tupakkatuotteiden varastointi- ja myyntipaikkojen tarkastuksia sekä valvoa tupakkatuotteiden ja tupakointivälineiden myyntiä, automaattisen myyntilaitteen sijoittamista, tupakkatuotteiden ja tupakointivälineiden myynnin omavalvontaa, tupakkatuotteiden, tupakointivälineiden ja tupakkajäljitelmiä mainontaa ja muuta myynninedistämistoimintaa samoin kuin tupakointikieltojen ja -rajoitusten noudattamista toimialueellaan.

Jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan säännösten vastaista toimintaa, kunnan tulee kieltää säännösten vastainen toiminta sekä asettaa määräaika, jonka kuluessa tällainen toiminta on lopetettava.

Jollei korjausta ole tapahtunut asetetussa

määräajassa taikka jos kiellossa mainittua säännösten vastaista menettelyä on jatkettu tai jos se on uudistettu asetetun määräajan jälkeen, kunnan on ilmoitettava asiasta:

1) viralliselle syyttäjälle, jos kysymys on 10 tai 11 §:n, 12 §:n 1—4 kohdan taikka 13 §:n 1, 2 tai 5 momentin säännösten vastaisesta menettelystä; sekä

2) Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle, kun kysymys on 5, 6, 6 a—6 c ja 7 §:n sekä 7 a §:n 1 momentin säännösten vastaisen tupakkatuotteen tai tupakointivälineen elinkeinotoiminnassa tapahtuvasta myynnistä tai muusta luovuttamisesta taikka muusta näiden säännösten vastaisesta menettelystä tai kun kysymys on 7 a §:n 2 momentin taikka 8 tai 9 §:n säännöksissä kielletystä mainonta- ja myynninedistämistoinimesta.

18 §

Jos tupakkatuotetta, tupakkajäljitelmiä tai tupakointivälinettä mainostetaan taikka harjoitetaan sen muuta 7 a §:n 2 momentin taikka 8 tai 9 §:n vastaista myynninedistämistä, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi kieltää mainonta- tai myynninedistämistoimen tilaajaa, sen toimeenpanijaa sekä näiden palveluksessa olevaa jatkamasta ja uudistamasta säännösten vastaista menettelyä.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi kieltää tupakkatuotteen tai tupakointivälineen valmistajalta tai maahantuojalta tai muulta elinkeinonharjoittajalta tuotteen elinkeinotoiminnassa tapahtuvan myymisen tai muun luovuttamisen:

1) jos tupakkatuote tai sen vähittäismyyntipakkaus on 5 §:n tai 7 §:n 1—3 momentin tai 7 a §:n 1 momentin säännösten vastainen;

2) jos savukkeen terva-, nikotiini- ja hiilimonoksidipitoisuuksia ei ole tutkittu 6 §:n 2 momentissa edellytetyllä tavalla tai 6 a §:n mukaisessa hyväksytyssä laboratoriossa taikka jos näistä pitoisuuksista ei ole tehty 6 b §:n 2 momentissa tai 6 c §:n 1 ja 2 momentissa säädettyä ilmoitusta;

3) jos tuotevalvontakeskus toteaa, että tupakkatuotteiden sisältämät terveydelle vaarallisten aineiden pitoisuudet poikkeavat siitä, mitä valmistaja tai maahantuoja on ilmoittanut, tai pakkausmerkinnät eivät vastaa tupakkatuotteiden sisältämien terveydelle vaarallisten aineiden pitoisuuksia; tai

4) tuotevalvontakeskukselle toimitettujen 6, 6 a—6 c §:n mukaisten tietojen tarkistamiseksi.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi määrätä edellä 2 momentissa tarkoitetun myyntikiellon harkitessaan testauslaboratorion hyväksymisen tai hyväksymisen peruuttamisen edellytyksiä, jos sillä on perusteltu syy epäillä testauslaboratoriota koskevien tietojen oikeellisuutta tai testauslaboratorion toiminnan asianmukaisuutta. Myyntikieltoa määrättäessä on otettava huomioon, onko tupakkatuotteen ja tupakointivälineen valmistajalla tai maahantuojalla mahdollisuus tässä laissa tarkoitettujen velvoitteiden täyttämiseksi käyttää asian käsittelyn aikana toista hyväksyttyä testauslaboratoriota. Tuotevalvontakeskus voi määrätä myyntikiellon lain 6 c §:ssä tarkoitettun ilmoituksen tietojen tarkistamiseksi, jos sillä on perusteltu syy epäillä toimitettujen tietojen oikeellisuutta.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi velvoittaa asettamassaan määrääjässä 2 momentissa tarkoitetun valmistajan tai maahantuojan ottamaan tupakkatuotteen tai tupakointivälineen pois markkinoilta.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen on päätettävä myyntikiellon tai markkinoilta poistamista koskevan velvoitteen peruuttamisesta välittömästi sen jälkeen, kun tällaiselle viranomaisen määräykselle ei enää ole tässä laissa tarkoitettua perustetta.

20 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi 18 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 19 §:ssä säädetystä kiellosta tai 18 §:n 4 momentissa säädetystä markkinoilta poistamisesta päättäessään velvoittaa kiellon tai määräyksen saaneen suorittamaan asetetussa määrääjässä ja tuotevalvontakeskuksen määräämällä tavalla oikaisutoimen, jos sitä säännösten vastaisesta menettelystä aiheutuvien ilmeisten haittojen vuoksi on pidettävä tarpeellisenä.

21 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen antamaan kieltopäätökseen tai väliaikaista kieltä koskevaan määräykseen,

joka perustuu 7 a §:n 2 momentin taikka 8 tai 9 §:n vastaiseen mainontaan tai muuhun myynninedistämiseen taikka siihen, että tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkaus on 7 §:n 1—3 momentin taikka 7 a §:n 1 momentin vastainen, taikka tuotevalvontakeskuksen näiden tehosteeksi asettamaan uhkasakkoon tai teettämisuhaan ei saa hakea valittamalla muutosta.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen tai kunnan 5, 6, 6 a—6 c §:n taikka kunnan 10, 11 tai 12 §:n tai 13 §:n 1, 2 tai 5 momentin säännösten vastaisesti toimineelle asettaman uhkasakon tuomitsee ja teettämisuhan määrää täytäntöön pantavaksi uhkasakon tai teettämisuhan asettajan hakeuksesta hallinto-oikeus.

8 luku

Kustannukset ja maksut

25 §

Tupakkatuotteen valmistaja tai maahantuojasta vastaa tupakkatuotteen terveysvaaroja ja -haittoja aiheuttavien aineiden tutkimisesta sekä niiden laadunvalvonnasta aiheutuvista kustannuksista.

Tupakkatuotteen valmistaja tai maahantuojasta vastaa myös 18 §:n 4 momentissa tarkoitetusta tupakkatuotteen markkinoilta pois ottamisesta aiheutuvista kustannuksista.

Tämän lain mukaisen asian käsittelystä valtion viranomaisessa voidaan periä maksu, jonka suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään. Tarkemmat säännökset maksuista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Kunnalle valvonnasta perittävän maksun perusteen on vastattava soveltuvin osin valtion maksuperustelakia. Kunnalle perittävän maksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä taksassa.

Tämän lain mukaiset maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

28 §

Tämän lain 14 §:ssä tarkoitettulla viran-

omaisella on tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvontaa varten oikeus:

1) päästä tarkastamaan tupakkatuotteiden ja tupakointivälineiden valmistus-, pakkaus-, varastointi- ja myyntipaikan sekä testauslaboratorioiden tiloja ja toimintaa sekä valvonassa tarvittavia asiakirjoja;

2) ottaa ja saada asianomaisen tuotteen valmistajalta, maahantuojalta ja myyjältä tutkimuksia varten tupakasta, tupakan vastikkeista, tupakkatuotteista ja tupakointivälineistä korvauksetta näytteitä; sekä

3) saada korvauksetta käyttöönsä tarvittavat tiedot, selvitykset, asiakirjat ja muu aineisto.

Tiedonsaantioikeus koskee myös valvontaa varten tarvittavia tietoja yksityisestä liike- tai ammattisalaisuudesta.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä voidaan tämän lain noudattamista valvottaessa tai valvontaan liittyvää tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja liike- tai ammattisalaisuudesta luovuttaa:

1) valtion ja kunnan viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten;

2) syyttäjä-, poliisi- ja tulliviranomaisille rikoksen selvittämiseksi; sekä

3) Euroopan yhteisön lainsäädännön tai muun Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämille ulkomaisille toimielimille ja tarkastajille kyseisen lainsäädännön tai sopimuksen niin edellyttäessä.

Jollei 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja näytteitä, tietoja, selvityksiä, asiakirjoja ja muuta aineistoa anneta asetetussa määräajassa, 14 §:ssä tarkoitettu viranomaisen voi velvoittaa antamaan ne sakon uhalla. Uhkasakon tuomitsee hallinto-oikeus 14 §:ssä tarkoitettun viranomaisen hakemuksesta.

30 a §

Tämän lain 14 §:ssä tarkoitettulla viranomaisella on oikeus saada muilta viranomaisilta virka-apua tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi ja päätösten täytäntöönpanemiseksi.

31 §

Joka mainostaa tupakkaa, tupakkatuotetta, tupakkajäljitelmaa tai tupakointivälinettä tai

harjoittaa näiden muuta myynninedistämistä taikka muutoin menettelee 7 a §:n 2 momentin taikka 8 tai 9 §:n säännösten vastaisesti, on tuomittava *tupakan markkinointirikkomuksesta* sakkoon.

Joka mainostaa tupakkaa, tupakkatuotetta tai tupakointivälinettä tai harjoittaa sen muuta myynninedistämistä taikka muutoin toimii 7 a §:n 2 momentin taikka 8 tai 9 §:n säännösten vastaisesti siten, että menettelyä on pidettävä sen toteuttamistapa, kohderyhmän ikä tai suuruus taikka menettelystä saatu taloudellinen hyöty huomioon ottaen myös kokonaisuutena arvostellen törkeänä, on tuomittava *tupakan markkinointirikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Joka 10 a §:n vastaisesti elinkeinotoiminnassa myy tai muuten luovuttaa suussa käytettävää tupakkaa taikka Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen tai kunnan antaman kiellon vastaisesti edelleen elinkeinotoiminnassa myy tai muuten luovuttaa tupakkatuotteita, joita ei ole testattu 6 a §:n mukaisessa hyväksytyssä testauslaboratoriossa taikka joista ei ole toimitettu 6 c §:ssä tarkoitettuja tietoja taikka joiden pakkausmerkinnät eivät ole 7 §:n 1—3 momentin tai 7 a §:n 1 momentin mukaiset, on tuomittava *tupakkalain vastaisen tuotteen myymisestä* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä syyskuuta 2002.

Elinkeinotoiminnassa saadaan edelleen myydä tai muuten luovuttaa 6 ja 7 §:n säännösten estämättä tämän lain voimaan tullessa olemassa olevia savukkeita 30 päivään syyskuuta 2003 saakka ja muita tupakkatuotteita kuin savukkeita 30 päivään syyskuuta 2004 saakka, vaikka ne eivät täytä tämän lain säännöksiä, jos ne ovat tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten ja määräysten mukaiset.

Edellä 7 §:n 2 momentissa tarkoitettun hiilimonoksidin määrän merkitsemistä vähittäismyyntipakkaukseen koskevaa säännöstä ja 7 a §:n 1 momentin säännöstä tuotekuvauksista sovelletaan 30 päivästä syyskuuta 2003 alkaen.

Edellä 5 §:ssä tarkoitettuja enimmäismääriä

sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen. Euroopan yhteisössä valmistettavien mutta sieltä vietävien savukkeiden osalta niitä sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 499

Laki**henkilöstörahastolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä syyskuuta 1989 annetun henkilöstörahastolain (814/1989) 1 §, 5 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 momentti, 14 §:n 2 momentti, 21 §, 24 §:n 1 momentti, 27 §:n 1 ja 4 momentti ja 60 a §,
 sellaisina kuin niistä ovat 1 §, 5 §:n 1 momentti ja 14 §:n 2 momentti laissa 344/1999, 27 §:n 1 ja 4 momentti laissa 1145/1999 ja 60 a § laissa 590/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 17 b ja 27 a § seuraavasti:

1 §

Sovelletamisala

Tätä lakia sovelletaan suomalaiseen avoimeen yhtiöön, kommandiittiyhtiöön, osakeyhtiöön, keskinäiseen vakuutusyhtiöön, osuuskuntaan, säästöpankkiin, hypoteekkiyhdistykseen, vakuutusyhdistykseen, kaupparekisteriin merkittyyn taloudelliseen yhdistykseen, valtion liikelaitoksista annetun lain (627/1987) mukaiseen liikelaitokseen, 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuun ulkomaiseen tytäryritykseen ja Suomessa rekisteröityyn sivuliikkeeseen (*yritys*), valtion virastoon ja laitokseen (*virasto*) sekä yrityksen tai viraston palveluksessa olevien henkilöiden (*henkilöstö*) perustamaan henkilöstörahastoon.

5 §

Perustamisedellytykset

Yritykseen tai virastoon, jonka henkilös-

töön kuuluu vähintään 30 henkilöä, voidaan perustaa henkilöstörahasto siten kuin tässä laissa säädetään. Rahasto voidaan perustaa myös tällaisen yrityksen tai viraston tulossikköön, jonka henkilöstöön kuuluu vähintään 10 henkilöä. Kahteen tai useampaan yritykseen voidaan perustaa yhteinen henkilöstörahasto vain, jos yritykset kuuluvat samaan konserniin. Tällaiseen konsernirahastoon voi kuulua myös ulkomaisen tytäryrityksen henkilöstö edellyttäen, että sen emoyritys on suomalainen. Myös ulkomaisen yrityksen Suomessa rekisteröidyn sivuliikkeen henkilöstö voi kuulua suomalaisen yrityksen henkilöstön kanssa yhteiseen henkilöstörahastoon edellyttäen, että yritykset kuuluvat samaan konserniin ja niiden henkilöstö saman voittopalkkiojärjestelmän piiriin. Mitä jäljempänä säädetään yrityksen henkilöstöstä, sovelletaan vastaavasti tässä tarkoitettuihin tulossikköihin, konserneihin ja sivuliikkeisiin kuuluvaan henkilöstöön.

HE 24/2002
 TyVM 3/2002
 EV 75/2002

Neuvoston direktiivi 1999/70/EY (31999L0070); EYVL N:o L 175, 10.7.1999, s. 43

11 §

Perusilmoitus

Ilmoitus henkilöstörahaston rekisteröimiseksi (*perusilmoitus*) on tehtävä kirjallisesti työministeriölle. Perusilmoitukseen on liitettävä rahaston säännöt ja selvitys siitä, että rahaston perustamisessa on menetelty 6—9 §:ssä säädetyn mukaisesti. Jos rahaston jäseniksi on tulossa 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun ulkomaisen yrityksen palveluksessa olevia henkilöitä eikä 6—9 §:ssä säädettyjä menettelyjä ole voitu noudattaa, perusilmoitukseen on liitettävä selvitys siitä, että rahastoa perustettaessa on noudatettu vastaavia asianomaisessa maassa käytössä olevia menettelytapoja tai että henkilöstön vaikutusmahdollisuudet on muutoin turvattu.

14 §

Jäsenyys

Säännöissä voidaan määrätä, että säännöissä tarkemmin määritellyt yrityksen tai viraston johtoon kuuluvat henkilöt eivät ole rahaston jäseniä.

17 b §

*Voittopalkkio-osuuden siirtäminen
henkilöstörahastoon*

Jos yritys tai virasto päättää sen käytössä olleen tämän lain mukaisen voittopalkkiojärjestelmän muuttamisesta käteiseksi voittopalkkiojärjestelmäksi, rahaston jäsenellä on oikeus siirtää henkilöstörahastoon osuutensa siihen voittopalkkioeran osaan, joka määräytyy tämän lain mukaisesti, jos voittopalkkiojärjestelmä sen sallii. Jäsenen on ilmoitettava siirto-oikeutensa käyttämisestä työnantajalleen ennen sen tilikauden alkua, jolta voittopalkkioera määräytyy. Rahastoon siirrettyyn osuuteen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Rahastoon siirrettävissä olevan voittopalkkioeran määräytymisperusteista ja niiden muutoksista yrityksen tai viraston on päätettävä ennen sen ajanjakson alkua, jolta voit-

topalkkioera suoritetaan, ja rahaston on ilmoitettava määräytymisperusteista ja niiden muutoksista työministeriölle.

21 §

Arvonmääritys

Henkilöstörahaston varojen ja kunkin jäsenen rahasto-osuuden arvo on määritettävä rahaston tilinpäätöspäivänä (*arvonmäärityspäivä*).

Varat on arvonmäärityksessä arvostettava käypään arvoonsa.

24 §

Rahasto-osuuden nosto

Rahasto-osuus jakautuu sidottuun osaan ja nostettavissa olevaan osaan. Jäsenellä on oikeus saada nostettavissa oleva osa rahana viipymättä arvonmäärityspäivän jälkeen, siten kuin henkilöstörahaston säännöissä on tarkemmin määrätty. Säännöissä voidaan myös määrätä, että jäsenen niin halutessa ja säännöissä tarkemmin määrättävällä tavalla nostettavissa oleva osuus voidaan suorittaa työnantajayrityksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen osakkeilla, jotka on saatettu julkisen kaupankäynnin kohteeksi siten kuin arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) säädetään.

27 §

*Osuuden suorittaminen työsuhteen ja
virkasuhteen päätyttyä*

Riippumatta siitä, mitä rahasto-osuuden nostamisesta on säännöissä määrätty, osuus on suoritettava neljän kuukauden kuluessa seuraavasta arvonmäärityspäivästä luettuna siitä:

1) kun työsuhteen tai virkasuhteen päättymisestä on kulunut yksi yrityksen tai viraston täysi tilikausi jäsenen irtisanottua työsopimuksensa tai virkasuhteensa tai työnantajan irtisanottua tai purettua jäsenen työsopimuksen tai virkasuhteen työntekijän tai virkamiehen menettelystä johtuvasta syystä;

2) kun jäsenen työsuhde tai virkasuhde on

päättynyt muusta kuin 1 kohdassa mainitusta syystä tai jäsen on kuollut; taikka

3) kun ulkomaisen tytäryrityksen palveluksessa ulkomailla työskennelleen jäsenen työsuhde on päättynyt.

— — — — —
Riippumatta siitä, mitä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetään, rahaston säännöissä voidaan määrätä, että eläkkeelle siirtyneellä jäsenellä on oikeus nostaa rahasto-osuutensa haluamansa suuruisissa erissä eläkkeelle jäämistä seuraavina enintään neljänä vuosittaisena rahasto-osuuksien maksupäivänä.

27 a §

Rahasto-osuusselvityksen toimittaminen ja osuuden suorittaminen ulkomaisessa tytäryrityksessä

Rahastolla on oikeus suomalaisen emoyrityksen kanssa sopimallaan tavalla toimittaa rahastoon kuuluvan ulkomaisen tytäryrityksen palveluksessa olevien rahaston jäsenten rahasto-osuusselvitykset ja nostettavissa olevat rahasto-osuudet emoyritykselle, jonka

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

tulee tällöin huolehtia rahasto-osuusselvitysten toimittamisesta ja rahasto-osuuksien tekemisestä maksamisesta jäsenille.

60 a §

Tietojenantovelvollisuus

Yritys on velvollinen antamaan henkilöstörahastolle kaikki ne tiedot, joita tarvitaan rahaston perustamiseen, jäsenrekisterin ylläpitämiseen, rahasto-osuuksien laskentaan ja maksamiseen sekä rahaston muuhun hallinnointiin. Jos rahaston jäsenenä on 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun ulkomaisen yrityksen palveluksessa olevia henkilöitä, suomalainen emoyritys ja Suomessa rekisteröity sivuliike ovat velvollisia huolehtimaan, että rahasto saa edellä sanotut tiedot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Rahaston säännöt on muutettava lain 14 §:n 2 momentin mukaisiksi viimeistään lain voimaantuloa seuraavassa säännöissä määrättyssä rahaston kokouksessa.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 500

L a k i

**merenkulkijoiden työaika ja alusten miehitystä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön
alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Genevessä 22 päivänä lokakuuta 1996
tehdyin Kansainvälisen työkonferenssin hy-
väksymän yleissopimuksen nro 180, joka
koskee merenkulkijoiden työaika ja alusten
miehitystä, lainsäädännön alaan kuuluvat

määräykset ovat lakina voimassa sellaisina
kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään ta-
savallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

Tasavallan presidentin asetus**Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön voimaansaattamisesta sekä perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Roomassa 17 päivänä heinäkuuta 1998 tehty Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö, jonka eduskunta on hyväksynyt 18 päivänä joulukuuta 2000 ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 28 päivänä joulukuuta 2000 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 29 päivänä joulukuuta 2000, tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Ratifioimiskirjan tallettamisen yhteydessä Suomi on antanut seuraavat ilmoitukset:

”Perussäännön 87 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaisesti Suomen tasavalta ilmoittaa, että yhteistyöpyynnöt tulee toimittaa joko diplomaattiteitse tai suoraan oikeusministeriölle, joka on toimivaltainen viranomainen vastaanottamaan tällaisia pyyntöjä. Tuomioistuin voi myös tarvittaessa olla suoraan yhteydessä muihin Suomen toimivaltaisiin viranomaisiin. Luovutuspyyntöihin liittyvissä asioissa oikeusministeriö on ainoa toimivaltainen viranomainen.

Perussäännön 87 artiklan 2 kappaleen mukaisesti Suomen tasavalta ilmoittaa, että tuomioistuimen yhteistyöpyynnöt ja pyyntöön liitettävät asiakirjat tulee toimittaa joko suomeksi tai ruotsiksi, jotka ovat Suomen virallisia kieliä, tai englanniksi, joka on yksi tuomioistuimen työkielistä.”

3 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja perussäännön soveltamisesta 28 päivänä joulukuuta 2000 annettu laki (1284/2000) tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

4 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 56/2002)

N:o 502

Valtioneuvoston asetus
maakaasuasetuksen 10 §:n 1 momentin kumoamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Tällä asetuksella kumotaan 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun maakaasuasetuksen (1058/1993) 10 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 1171/1995, jolloin nykyinen 2—5 momentti siirtyvät 1—4 momentiksi.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä kesäkuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Veli Viitala

N:o 503

Valtioneuvoston asetus**liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottorien pakokaasu- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *lisätään* liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottorien pakokaasu- ja hiukkaspäästöjen rajoittamisesta 4 päivänä kesäkuuta 1998 annettuun valtioneuvoston päätökseen (408/1998) uusi 10 a § sekä *muutetaan* päätöksen 14 § seuraavasti:

10 a §

Mukauttaminen tekniseen kehitykseen

Vaatimuksenmukaisuuden osoittamisessa käytettävissä testeissä on sovellettava viimeistään 30 kesäkuuta 2002 alkaen työkoneiden päästädirektiivin (97/68/EY) lisäksi työkoneiden päästädirektiivin mukauttamisesta tekniikan kehitykseen annettua komission direktiiviä 2001/63/EY.

14 §

Viittaussäännökset

Tämän päätöksen rikkomisen pakkokeinoista ja seuraamuksista säädetään ympäristönsuojelulaissa (86/2000).

Ajoneuvohallintokeskuksen tämän asetuksen nojalla tekemästä päätöksestä valitetaan ympäristönsuojelulain 20 §:n nojalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Ympäristöministeri *Jouni Backman*

Neuvotteleva virkamies Seppo Sarkkinen

Komission direktiivi 2001/63/EY, EYVL N:o L 227, 23.8.2001, s. 41

N:o 496—503, 2 arkkia